

den bør kunne forhandle med Amtene directe, og der bør være Eenhed tilstede i Controlen. Men en saadan Control har jeg aldrig troet vilde kunne staffles tilveie, saaledes som der var foreslaaet i det oprindelige Lovudkast af Regjeringen, eller af Landssthingsudvalget i forrige Session, nemlig ved Oprettelsen af een Overveidirecteurpost. Een Mand, der skal have med saa mange Veie at gjøre, kan ikke udrette Noget tilgavn; det bliver et uoverkommeligt Arbejde for een Mand at have med 800 Mile Veie at gjøre, tilmed i adskillte Provindsfer. Følgen vilde blive, at hans Embede tilsidst endte med at blive en reen Sinecure, og at han maatte overlade saagodtsom Alt til Amtene. Dette har Folkethingudvalget efter min Mening ogsaa rigtigt indseet, og man har derfor der villet gaae en anden Veie, nemlig at stille en rund Sum til Ministeriets Disposition. Men heller ikke denne Maade at ordne Sagen paa kan jeg ansee for hensigtsmæssig eller fuldstændigt betryggende. Jeg troer, at der i en saa vigtig Sag som denne bør træffes nærmere Bestemmelse for, hvorledes Controlen bør være bestaende; vi kunne ikke saaledes lade os nøie med, uden at give nærmere Regler derfor, at stille denne Sum til Ministerens Disposition. Skjøndt jeg har fuldkommen Tillid til den nuværende høitærede Indenrigsminister og aldeles ingen Frygt nærer for, at han jo vil vide at ordne Controlen paa en hensigtsmæssig og forsvarlig Maade, troer jeg dog ikke, at Repræsentationen saaledes kan berolige sig dermed for Fremtiden, eller at man kan hengive sig til den stadige Fortrystning, at vedkommende Minister nok vil vide at ordne Controlen paa en forsvarlig Maade, og kaste alt Ansvar over paa ham. Vi bør fastsætte de nærmere Regler for, hvorledes Controlen bør være bestaende, uden at vi derfor behøve at gaae i de yderste Detailler. Jeg vilde saaledes ikke ansee det for en heldig Maade at ordne Controlen paa, som der har været antydet i Folkethinget, at denne skulde bestaae af tre Personer, som hver havde sin Deel af Riget at føre Tilsyn med. Jeg troer, at derved vilde Eenheden i Controlen, der er af saa stor Vigtighed, let tabes, idet enhver af de tre Tilsynsmænd let vilde være tilbøielig til at see

Sagen paa sin eienbommelige Maade. Efter min Mening vilde det være rigtigt, at der ansattes een Veidirecteur, men, vel at mærke, han skulde ikke staae alene, men have Assistance af mindst 3 Mænd, hvoraf En da kunde have med Sjælland og omliggende Der at gjøre, En med Thyen og omliggende Der samt muligviis Veile og Ribe Amt og en Tredie med den øvrige Deel af Thyland. Det er ikke min Mening, at hertil behøves Oprettelsen af nye Embeder. Staten vil have til sin Disposition tilstrækkelige Kræfter i Ingenieurcorpset og disse Mænd ville igjen i Krigstid have overordentlig godt af denne Benyttelse i Fredstid. Men jeg anseer det som givet, at, for at udføre en saadan Control, vil den Sum, Folkethinget har bevilget Ministeren, nemlig 4,500 Rd., ikke være tilstrækkelig. Det Beløb, Ministeren havde forlangt, nemlig 6,000 Rd., er efter min Mening det Mindste, han paa nogen Maade kan lade sig nøie med, og ved en saa vigtig Sag som denne anseer jeg det for at være af underordnet Betydning overfor Landets Finantser, om vi bevilge et Par Tusind Daler mere, naar derved Maalet kan naaes. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister ikke vil anvende Mere end høist nødvendigt, og at han vil benytte brugbare pensionerede Kræfter, hvor de kunne findes — saaledes som han selv har tittret — men vi bør ikke binde Administrationen eller gjøre det vanskeligt for Ministeren at tage dygtige Kræfter, hvor de findes; han bør frit kunne have Valget mellem de bedste.

Det næste Hovedpunkt, som jeg i Begyndelsen tillod mig at nævne som vigtigt ved denne Lov, var det, at det nuværende Landevæsenet, hvor det ikke viser sig at være tilstrækkeligt, skulde kunne ventes fuldført, og det i en ikke altfor fjern Fremtid. Dette Punkt troer jeg imidlertid staaer i nærmere Forbindelse med den næste Lov paa Dagsordenen, nemlig om Hovedlandeveisens Overgang til Amtenes Bestyrelse; jeg skal derfor ikke her tittre mig videre herom, men muligviis ved den anden Lov, hvis jeg skulde faae Leilighed til at tage Ordet. — Derimod kan jeg, forinden jeg slutter disse Bemærkninger, ikke unblade med nogle saa Ord at omtale Diveiene. Diveiene ere i det Hele